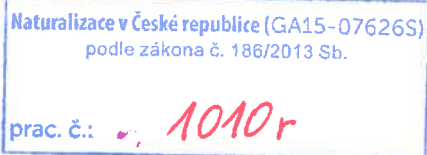
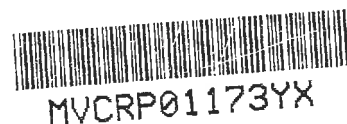
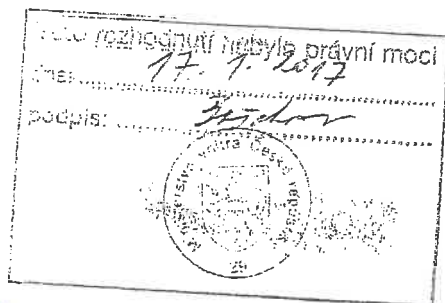

Vyřizováno

dne 17. 1. 2017 B.S.

PRÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

V Praze dne 12. ledna 2017
Č.j.: MV-153840-2/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal nezletilý , nar. Mostě - Česká republika, (dále jen „žadatel“), trvale bytem okres Most, prostřednictvím svého zákonného zástupce, otce , trvale bytem okres , oba zastoupení na základě plné moci, udělené zákonným zástupcem, , advokátem, se sídlem Praha 2, ID datové schránky b8ts3ih, rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, oddělení státního občanství a matrik, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 15.7.2016, č.j. VS-9227/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 a násl. zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti žadatele o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Na základě žádosti žadatele bylo zahájeno řízení ve věci udělení státního občanství České republiky žadateli. Vzhledem k tomu, že žádost neobsahovala všechny náležitosti, vyzvalo Ministerstvo vnitra žadatele k odstranění nedostatků a stanovilo mu k tomu i přiměřenou lhůtu. Tyto nedostatky žadatel odstranil.

II.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky stanovené pro udělení státního občanství České republiky v § 14 odst. 1, 2, 6 a 8 zákona o státním občanství České republiky a současně se na něj nevztahuje povinnost prokázání

splnění podmínek stanovených v § 14 odst. 3, 4, 5 a 7 zákona o státním občanství České republiky.

Naopak Ministerstvo vnitra došlo k závěru, že žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky týkající se jeho integrace z hlediska rodinného. Proto rozhodnutím ze dne 15.7.2016, č.j. VS-9227/835.3/2-2014, žádosti o udělení státního občanství žadateli nevyhovělo.

III.

Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel rozklad, který velmi obsáhle odůvodnil. Poukázal přitom na řadu judikátů Nejvyššího správního soudu k otázkám posuzování volného uvážení správního orgánu při udělování státního občanství České republiky.

S odkazem na ně, a na aplikaci zásad činnosti správních orgánů, obsažených ve správním řádu, došel k závěru, kdy považuje napadené rozhodnutí jako nezákonné a nepřezkoumatelné, protože výroková část napadeného rozhodnutí nesplňuje požadavky ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu, dle něhož platí, že: „Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků řízení podle § 27 odst. 1.“

Dále namítá, že pokud správní orgán správně vyhodnotil, že jako žák základní školy si pracovní vazby, jako znak integrace, nemohl vytvořit, měl by obdobně posuzovat i jeho integraci v oblasti sociální, kdy se na území České republiky narodil, ovládá plyně český jazyk a považuje Českou republiku za svůj jediný domov, a je tudíž zcela integrován do české společnosti.

V závěru žadatel navrhuje, aby rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo zrušeno a vráceno orgánu prvního stupně k dalšímu projednání.

Ministerstvo vnitra posoudilo podaný rozklad a došlo k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, protože jsou z něj zcela patrné důvody, které vedly k zamítnutí žádosti. Rovněž námitka žadatele, ohledně neuvedení ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, je lichá, kdy výroková část rozhodnutí obsahuje odkaz na ustanovení § 11 a následující zákona o státním občanství České republiky, tj. včetně ustanovení § 13 a § 14, které stanoví podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Rovněž došlo k závěru, že nejsou splněny podmínky pro postup podle § 88 odst. 1 správního řádu a postoupilo spis odvolacímu správnímu orgánu.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě projednání v rozkladové komisi ministra vnitra a jejího návrhu.

V souvislosti s podaným rozkladem bylo ministrem vnitra, v souladu s ustanovením § 83 správního řádu, nejprve posuzováno, zda byl rozklad podán včas. Ze spisové dokumentace vyplývá, že rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo žadateli doručeno dne 20.7.2016. Rozklad byl doručen Ministerstvu vnitra dne 2.8.2016. Rozklad byl tak podán včas.

Postupem dle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Přitom došel k závěru, že zásada legality, vyjádřená v ustanovení § 2 správního řádu, jejíž nedodržení žadatel namítá, nebyla porušena. Ministerstvo vnitra rozhodovalo v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o státním občanství České republiky, jemu vymezenou působností nepřekročilo, a ve výroku rozhodnutí, včetně jeho odůvodnění, dostatečně deklaruje svou věcnou příslušnost i příslušná ustanovení zákona o státním občanství České republiky, podle kterého rozhodovalo. Z tohoto pohledu považuje ministr vnitra odvolací důvody žadatele za neprůkazné. S námitkou žadatele, že rozhodnutí ministerstva vnitra je nepřezkoumatelné se neztotožnil.

Správnost napadeného rozhodnutí ministr vnitra přezkoumal též z hlediska námítky žadatele, že jako žák základní školy si pracovní vazby, jako znak integrace, nemohl vytvořit, což by mělo Ministerstvo vnitra obdobně posuzovat i v případě jeho integrace v oblasti sociální, kdy se na území České republiky narodil, ovládá plyně český jazyk a považuje Českou republiku za svůj jediný domov. Při posuzování této námítky se ministr vnitra plně ztotožnil se závěrem Ministerstva vnitra, že nezbytnou součástí integrace žadatele do společnosti v České republice je i jeho integrace z hlediska rodinného prostředí. Tomu však brání v daném případě současný stav, kdy rodiče žadatele nejsou občany České republiky. Z námítky žadatele je přitom zřejmé, že otázku integrace z hlediska rodinného zcela opomíjí, ačkoliv nevyhovění jeho žádosti vychází právě z této podstatné skutečnosti.

V kontextu výše uvedeného ministr vnitra zdůrazňuje, že Ministerstvo vnitra dlouhodobě zastává zásadu jednotného státního občanství, to je, že rodiče i děti by měli mít vždy stejné státní občanství. Tomuto požadavku odpovídá i ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, dle kterého je vyžadována integrace žadatele do společnosti v České republice též z „hlediska rodinného“. V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu České republiky ze dne 30.1.2014, č.j. 4 As 142/2013-29, kdy Nejvyšší správní soud zdůraznil dodržení obecně uznávané zásady jednotného státního občanství rodičů a dětí, když vyslovil, že: „... jejím účelem je ochrana rodinných vazeb a zabezpečení jednotného státního občanství celé rodiny.“ Vzhledem k nízkému věku žadatele a z toho vyplývajícím úzkým vazbám na rodiče, je tudíž nezbytné posuzovat jeho žádost o udělení státního občanství České republiky v rodinném kontextu. Dané vazby na rodiče jsou podle názoru ministra vnitra pro žadatele určující. Žadatel je vzhledem ke svému věku výchovou i výživou zcela závislý na svých rodičích, kteří jsou cizími státními občany.

Ministr vnitra rovněž zkoumal, zda v průběhu řízení o žádosti žadatele nedošlo k vadám řízení, které by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Došel k závěru, že k takovýmto vadám řízení nedošlo.

Ministr vnitra proto konstatuje, že závěry Ministerstva vnitra obsažené v napadeném rozhodnutí jsou věcně správné a nejsou v rozporu se zákonem o státním občanství České republiky, ani postup Ministerstva vnitra nebyl v rozporu se správním řádem, a proto mu nezbylo než rozklad žadatele zamítnout.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

